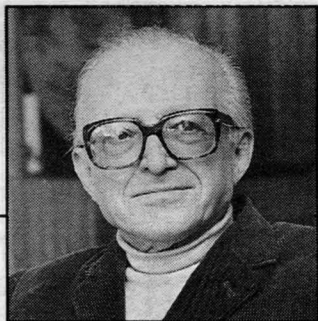

EL DAVANTAL DE PERE CALDERS

A cada notícia
hi perdem
un llençol

He d'afirmar, una vegada més, que la lectura dels diaris és apassionant. No m'explico que els tiratges de rotatius siguin tan baixos al nostre país, si el comparem amb els que assolixen en altres indrets que els compten per milions d'exemplars.

A mi em sembla trobar-hi notícies sensationals gairebé cada dia, com és ara la recent descoberta feta per científics eminents, que assegurin haver captat que el Cosmos, després d'haver-se anat expandint des dels seus orígens, comença un procés a la inversa i es contrau, cosa que fa pensar —als aficionats com ara jo— en la possibilitat que d'aquí a uns quants milions d'anys tornarem a un Big-Bang que es deurà convertir en un Little-Bang. Si el cas arriba, no quedarà ningú per contar-ho, i tot el traspals de la contaminació, de la degradació ecològica, dels escàndols polític-financiers i els de les famílies coronades, les guerres balcàniques i similars, el crepuscle de les ideologies, tot, tot es convertirà en un aiguapoll galàctic.

Això lliga amb una nova preocupació que ens volen encomanar: un ciutadà nord-americà, David Raynard, ha denunciat la companyia NEC Corp., acusant-la de la mort de la seva esposa a causa d'un càncer de cervell generat per les ones emeses pels telèfons cel·lulars de l'empresa esmentada. Encara que ens vingui de nou als no entesos, els telèfons cel·lulars és el nom tècnic dels portàtils sense cables que han tingut tanta acceptació. Jo en sóc un addicte i em consta que el seu ús tendeix a un augment constant. Tot i que la primera reacció davant de la notícia sigui la d'un cert escepticisme, la veritat és que les accions de la NEC Corp. van caure 2,125 dòlars el dilluns, dia 25 del proppassat gener, immediatament després de fer-se pública la infausta suspicàcia. Però ja se sap que les grans empreses tenen capacitat per contraatacar, i en qüestió de poques hores, es va divulgar que investigadors de la Universitat de Lund (Suècia)

han descobert efectuant estudis de freqüència en rates de laboratori "que es produeixen penetracions a les venes de sang del cervell que són, de fet, un compost químic que protegeix el cervell de danys provocats per substàncies com drogues o altres productes tòxics". O sigui que les ones emeses pels telèfons cel·lulars poden tenir una acció benèfica. Apa! Perquè els savis es barallin i els consumidors naufraguem en una mar de dubtes.

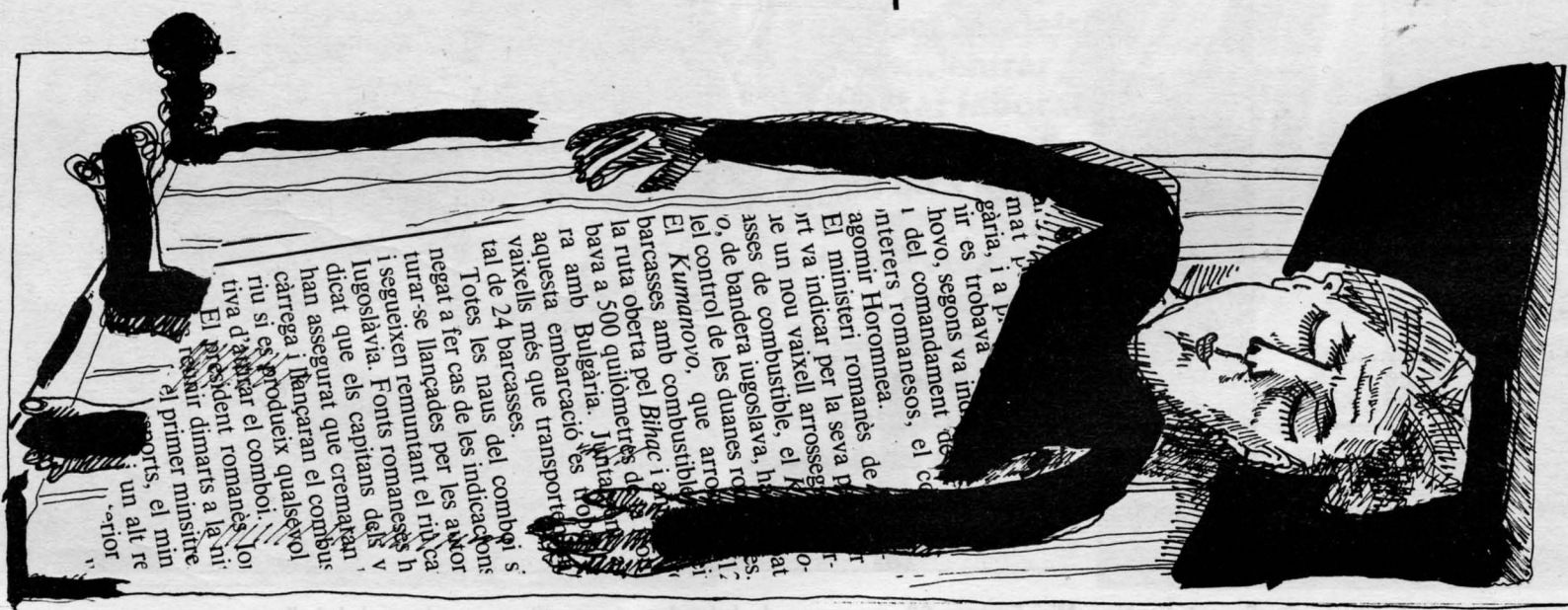
Una altra informació de primera magnitud ens va arribar dels EUA, poc després que TV3 oferís el programa *Polèmic*, on es posava a debat si el gran país americà era mereixedor de blasmes o d'elogis. Per una escassa diferència,

van guanyar els qui consideren que els EUA són un país admirable. I sí, és cert, té moltes coses bones, envejables, i un poder de projecció exterior que fa que la resta del món, després de burlar-se d'algunes peculiaritats nord-americanes, acabi imitant-les sense ruboritzar-se. Però això és una simple divagació. La informació de primera magnitud que he esmentat abans prové de la corresponsal d'un diari barceloní a Washington. Deia que el president del Tribunal Suprem dels Estats Units havia declarat que "un cop ha estat justament jutjat i condemnat, un pres perd el dret de reclamar la seva innocència".

L'alt magistrat, William Rehnquist, va fer aquesta afirmació arran de la condemna a mort d'un tal Leonel Herrera, i a propòsit d'haver-se presentat unes proves (posteriorment a la condemna) que demostraven la innocència del presumpte reu. Rehnquist reblà el seu raonament afegint: "La possible innocència ja no és pertinent en aquest cas." Tot seguit, va preguntar a la fiscal del judici: "Si existís un vídeo que demostrés la innocència d'Herrera ¿l'Estat de Texas hauria de dur a terme l'execució?" I la fiscal —és una senyora— respongué afirmativament.

Després d'això, llegir una mica més amunt o més avall del diari que el preu del pollastre s'ha abaratit una mica, et deixa indiferent.

Pere Calders

DUNIA LORDA